Αριθ. 4:

ΧΡΟΝΟΣ

ΕΤΟΣ Α.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ.

Ἐκδίδεται δὶς τῆς Ἑβδομάδος, κατὰ Κυριακὴν καὶ Πέμπτην.

Αἱ ἀπαιτήσεις διευθύνονται πρὸς τὸν Ἐκδότην.

Τιμᾶται κατ' Ἔτος Δραχμ. 36.
καὶ καθ' ἑξαμηνίαν — 18.

„ΠΟΛΙΣ ΑΝΔΡΑ ΔΙΔΑΣΚΕΙ."
(Σίμων. ἐκ τῶν Πολιτ. Πλουτ.)

ΝΑΥΠΛΙΟΝ. Τῇ 11 Μαΐου 1833. Πέμπτη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Συνέχεια τῆς ἱστορικῆς ἐξετάσεως τῶν Πολιτικῶν Ἐφημερίδων τῆς Ἑλλάδος.

Ἕπεται ἡ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ,

δημοσιευομένη εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν ἀπὸ τοῦ 1824. Εἶχεν ἀντίθετον πνεῦμα μὲ τὰς σαγχρόνους Ἐφημερίδας: δηλονότι τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ, τὸν Φίλον τοῦ Νόμου καὶ τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα. Ἔλαβε διὰ τοῦτο προσήλυτον ὅλον τὸ ἀντιπολιτευόμενον μέρος αὐτῆς καὶ τῆς μετέπειτα ἐποχῆς· ἄλλα τὸ θερμόμετρον τοῦ πνεύματός της ἐκρίματο ἀπὸ τὴν τοιαύτην, ἢ τοιαύτην, πολιτικὴν θέσιν τοῦ Γύρα. Μετὰ τὴν τραγικὴν μεταφονίαν τοῦ Ὀδυσσέως, ὁ Στρατηγὸς Ι. Γύρας ἐπείχε τὴν ἰσχυρὰν θέσιν τούτου εἰς τὸ Ἀνατολικὸν τῆς Στερεᾶς. Δὲν ἦτο ἐντεῦθεν ἡ Ἐφημερὶς τῶν Ἀθηνῶν εἰς σάσιν τοῦ νὰ ὁμιλῇ ἐλευθέρως καὶ περὶ τούτου, ἐνῷ ἐθεώρει τὴν σήριξίν της ἀπὸ τὸν ἴδιον. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἔλαβε μέτρον τοῦ νὰ γράφῃ περὶ παντὸς ἄλλου, πλὴν τοῦ Γύρα, ὅστις ἐφιλοτιμεῖτο ἤδη ἀπὸ ἄλλας δεικνύων κάποια φιλόμουσα αἰσθήματα.

Εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην ὑπέκυψαν καὶ ἄλλοι Ἐκδόται Ἐφημερίδων, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐβασίλευε τὸ δικαίωμα τοῦ ἰσχυροτέρου, καὶ τὰ πάθη ἔφθανον νὰ μὴν ἔχωσιν ὅρον τινὰ συνειδήσεως.

Ὁ Συντάκτης τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν διεκρίθη πολέμιος τοῦ Ἀριστοκρατικοῦ Συστήματος. Εἰς τὴν ἰδίαν τότε εὑρίσκετο θέσιν καὶ ὁ Φίλος τοῦ Νόμου διὰ τὴν ἐναντίαν πολιτικὴν ἐκείνου, ὅτις ἐστηρίζετο τὴν Προεδρείαν ἀπὸ τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἐπιδαύρου 1826. Ἡ τότε Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, ὑφὸ κατώρθωσε τὸν περιορισμὸν τοῦ πνεύματος τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ἰσοχάσθη νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὸ τοῦτο καὶ δι' ἐκείνας τῶν Ἀθηνῶν καὶ Ὕδρας. Ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν, Ἀπριλίου 21 1826, τὴν ὑπ' Ἀρ. 80 Διαταγὴν, ἐπισυναπτομένων καὶ τῶν ὁδηγιῶν, κατὰ τὰς ὁποίας ὑπεχρεοῦντο νὰ ἐξακολουθῶσιν οἱ Ἐκδόται τούτων. Εἶναι ἀναμφίβολον, ὅτι ἦτο πιθανώτερον πᾶν ἄλλο παρὰ τὴν ἀποδοχὴν καὶ ἐφαρμογὴν τούτων τῶν ὁδηγιῶν καὶ διὰ τὸ κιαφιρικὸν, ὡς ἔλεγέ τις, πνεῦμά των, καὶ διὰ τὴν ἀσφαλῆ θέσιν τῶν προασπιζομένων Ἐκδοτῶν. Εἶναι ἐπίσης ἀναμφίβολον, τὶ δύναται νὰ πορισθῇ τις ἀπὸ τὸ πνεῦμα αὐτῶν τῶν ὁδηγιῶν ὡς πρὸς τὴν ὑστέραν διαγωγὴν τῶν ἰδίων ὑποκειμένων, τὰ ὁποῖα τὰς ὑπέγραψαν.

Ὁ χαρακτὴρ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης δείκνυται ἀπαθέστερος τρόπον τινὰ· εἶχεν ὅμως τὴν ἔλλειψιν αὐτὴ, πρῶτον εἰς τὸν ἀνευχάριστον τρόπον τοῦ γραφικοῦ μέρους, καὶ δεύτερον εἰς τὸ ἀπρόσεκτον ὡς πρὸς τὰς περὶ μελλόντων κινημάτων καὶ προπαρασκευῶν εἰδήσεις. Εἰς τοῦτο ἐδώκειλαν καὶ αἱ ἄλλαι πολλάκις Ἐφημερίδες. Πόσον ἐζημίωνεν ὁ τρόπος οὗτος, διὰ τοῦ ὁποίου ὡδηγεῖτο ὁ ἐχθρὸς εἰς τὰ προασφαλιστικά του μέσα.

Ἡ Ἐφημερὶς αὕτη ἐνηρίχθεια πολὺ διὰ τῆς συνδρομῆς τῆς φιλελληνικῆς Ἑταιρίας τοῦ Λονδίνου, δὲν ἐδείξεν εἰς τὴν περίοδόν της, ὅσας ἤλπισαν πολλοὶ ἀπὸ τῆς συστάσεώς της διακεκριμένας ὠφελείας. Ἀμβλεῖα εἰς τὰς φιλονεικίας της δὲν ἐδύνατο νὰ ἔχῃ τὴν ἁρμοδίαν θέσιν τῆς ἀντιπαραθέσεως ἐναντίον τῶν ἄλλων. Ἐνησχολεῖτο ὡσεπιτοπλεῖσον εἰς τὰς εἰδήσεις τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος. Ἔπαυσε τέλος πάντων ἀπὸ τῆς καταβάσεως τοῦ Ρεσσήτ Μεχμὲτ Πασσὰ ἐναντίον τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Μισολογγίου. (ἀκολουθεῖ.)

Τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Ἑλλάδος.

Εὑρισκόμεθα βεβυθισμένοι εἰς τὴν μεγαλυτέραν ἀμηχανίαν, ὅτε ὁ ἥλιος τῆς 25 Ἰαννουαρίου ἔλαμψεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας φαιδρότερον ὑπέρ ποτε, διασκιδάζων πᾶσαν λυπηρὰν φροντίδα, καὶ ζωογονῶν ἐνταυτῷ τὰς περὶ τῆς μελλούσης εὐτυχίας μας ἐλπίδας. Ὅλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ δοξασίας πολιτικῆς ἄνθρωποι, ἀπηυδισμένοι πλέον ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς ἀναρχίας καὶ τῶν ἐμφυλίων ἐρίδων, ὑψώσαμεν χεῖρας εἰς τὸν Οὐρανὸν, εὐχαριστοῦντες ὁλοψύχως τὴν Θείαν Πρόνοιαν. Ἡ ἡμέρα τῆς 25 Ἰαννουαρίου θέλει εἶναι εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἀνεξάλειπτος ἀπὸ τὴν μνήμην τοῦ Ἕλληνος· τὸ δὲ μνημόσυνον αὐτῆς θέλει ἐγείρει ἐτησίως τοὺς γλυκυτέρους παλμοὺς εἰς τὰς καρδίας τῆς παρούσης καὶ τῶν μετὰ ταῦτα γενεῶν.

Μέχρι τοῦδε τῶν παθῶν ἡ ὀμίχλη ἐπεσκίαζε τὸν ὀρθὸν λόγον· ἄλλα μία ἀκτὶς τοῦ νεοφανέντος ἡλίου ἤρκεσε μόνη νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀπάτην, εἰς τὴν ὁποίαν εἴμεθα, καὶ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ αἰσχυνθῶμεν διὰ τὰς προ ὀλίγου πράξεις.

Ἐντεῦθεν ἡ ἐξελθοῦσα ἀπὸ τὸ ὕψη τοῦ Θρόνου φωνὴ, ἂν καὶ κατεδίκαζεν αὐτηρῶς τὰς μέχρι τοῦδε παραφορὰς μας, καὶ παρέδιδεν εἰς τὴν λήθην τὸ παρελθὸν, ἐπεσφραγίσθη ἀπὸ τὴν κοινὴν ὑπόληψιν. Αὕτη ἡ σοβαρὰ καὶ ἐμβριθὴς μὲν, πλὴν Πατρικὴ φωνὴ, ἐνέχησε γλυκύτατα εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν πιστῶν ὑπηκόων τῆς Α: Μ: ὅλων τῶν γνησίων τῆς Πατρίδος τέκνων. Μόνος ὁ ἀπόνθρωπα καὶ ἀνόσια πράξας ἀνέμενε περίτρομος τὴν δικαίαν τῶν νόμων ἐκδίκησιν.

Δὲν εἶναι πρᾶγμα εὔκολον (τοὐλάχιστον διὰ τοὺς νοῦν ἔχοντας) ἡ διεύθυνσις ἑνὸς Κράτους, καὶ Κράτους μάλιστα παραλελυμένου. Οἱ μὲ γνῶσιν καὶ μὲ συνείδησιν διευθύνοντες τὴν τύχην τῶν ἐθνῶν προχωροῦσι ψηλαφητὰ, καὶ δὲν ῥιψοκινδυνεύουν τιποτε, πρὶν ἢ λάβωσι πλήρη καὶ ἀκριβῆ ἰδίαν περὶ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας καὶ διαθέσεις τῶν διοικουμένων. Οἱ τοιοῦτοι, ὀρθῶς συλλογιζόμενοι, προκρίνουν μυριάκις νὰ ἀναβάλλωσι τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς ἀγαθοῦ, καὶ ὄχι νὰ γίνωσιν ἁπλῶς αὐτουργοὶ συντάξεων καὶ ὀργανισμῶν, ἀπαιτούντων μετ' ὀλίγον μεταρρυθμίσεις.

Ἀπὸ τοιαύτας ἀρχὰς ὁδηγουμένη καὶ ἡ Ὑψηλὴ Βασιλικὴ Ἐξουσία, τίποτε δὲν ῥιψοκινδυνεύει ἀπαρχῆς, ἀναδιχομένη τὴν διεύθυνσιν τοῦ Βασιλείου. Ἐπικαλεῖται μάλιστα τὰ μαθήματα τῆς πείρας, καὶ παραδίχεται πρὸς μικρὸν τὰ παρόντα ὡς βαθμίδα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔμελλεν ἀναγκαίως νὰ πατήσῃ, διὰ νὰ ῥίψῃ ὁσονοῦπω τὰ θεμέλια τῆς νέας πολιτικῆς Οἰκοδομῆς.

Ἴδομεν ἐντεῦθεν τὴν ἐπικύρωσιν

τῦ τότι ὑπάρχοντος Ὑπυργικῦ Συμβυλίυ καὶ τὴν ἐξακολυθῆσιν προσωρινῶς τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῶν πραγμάτων. Ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, γέννημα μιᾶς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος ὑπῆρχε διῃρημένον, δὲν ἠμπορῦσε κατὰ τὰς ἀγαθοποιὸς διαθέσεις τῆς Βασιλείας νὰ διατηρηθῇ περαιτέρω. Ἡ μεταρρύθμισίς του, ἀναποφεύκτου ἀνάγκης πόρισμα, ἀπεκαθίστατο καθ' ἡμέραν πλέον ἐπαισθητὴ καὶ εἰς τὸν Θρόνον καὶ εἰς τὸ Ἔθνος.

Ἡ Βασιλικὴ Ἐξουσία, σύμφωνος μὲ τὴν Προκήρυξιν τῆς Α. Μ. τοῦ Σ βασῦ ἡμῶν Βασιλέως, προβαλλομένη πάντοτε τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος, ζητεῖ μ' ἐπιμονὴν τὴν ἕνωσιν ὅλων. Τοιαύτη ἦτο καὶ τοῦ Κοινοῦ ἡ ἀπαράγραπτος ἐπιθυμία, καὶ εἰς τοῦτον τὸν ἔντιμον σκοπὸν ἀπιτείνετο ἡ θέλησις ὅλων τῶν φρονίμων. Ἐνῷ δὲ προθυμοποιεῖται νὰ ἐπιτύχῃ τὸν ἱερὸν αὐτὸν σκοπὸν, ὡς μόνον ἄξιον τῆς Βασιλικῆς μεγαλοφροσύνης, δοκιμάζει τὴν ὑπερτάτην σύνθεσιν Ὑπυργικῦ Συμβυλίου. Ἀπὸ ἐπο α ὅμως μέσα ὁδηγυμένη ἠδύνατο νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ μέγα τοῦτο ἀντικείμενον ἀνάλογα μὲ τὰς ὑψηλὰς θελήσεις της καὶ τῦ Λαῦ τὴν εὐαρέσκειαν;

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ ὀλιγοχρόνιος μεταξῦ ἡμῶν τριβή της καὶ αἱ ἀντίθετοι πληροφορίαι, ὅσας εἰς ὀλίγον χρόνυ διάστημα ἠδυνήθη νὰ συνάξῃ, τίποτε σχεδὸν ἄλλο δὲν Τὴν ἐδίδαξαν, εἰμὴ τὰ μεταξῦ τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μ. ἐνυπάρχοντα ἀκόμη μικρά τινα πάθη. Χωρὶς νὰ εἴπωμεν ἤδη, ἂν ἠδύνατο νὰ ὑπάρχῃ τὰ μέσα τοῦ νὰ καταταθῇ εὔκολος πολλὰ ἢ ὀλίγωρος ἀπόσβεσις τύτων· παρατηρῦμεν, ὅτι, ὅσον ἀφ' ἑνὸς μέρυς ἐπάθη ὄχι δύσκολον εἰς τὴν Αὐλὴν νὰ λάβῃ τοιαύτης φύσεως γνώσεις, τόσον προέκυπτε δυσχερὲς τὸ νὰ γνωρίσῃ καὶ τὰ πρόσωπα πρὸς τὰ ὁποῖα προετοιμάζετο νὰ ἐμπιστευθῇ τὰ συμφέροντα τῦ Θρόνυ καὶ τῶν Ἑλλήνων. Ἀπὸ ἄρα ἐπάναγκες νὰ παραιτήσῃ κατὰ μέγα μέρος τὴν ἀνίχνευσιν καὶ ἐκλογὴν τύτων εἰς ἄτομον, ἐπαγγελλόμενον γνῶσιν ἀκριβῆ περὶ τὰ πρώσωπα καὶ τὰ πράγματα.

Τὸ ἐμβριθὲς τῦτο βάρος κατεδίχθη, ἐοχαζόμεθα, νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς ἐκεῖνον, ὅς τις ἐγέμισε κατὰ μέγα μέρος τὸ νέον Συμβούλιον ἀπὸ συγγενεῖς καὶ οἰκείους. Δὲν σφάλλομεν ὁμολογοῦντες ἀλήθειαν τρανωτάτην. Τὸ Κοινὸν ἴδε παρ' ἐλπίδα μεταφερθεῖσαν τὴν πλάστιγκα τῆς δικαιοσύνης ἀπὸ δοκίμυς εἰς ἄλλας ἀπείρους χεῖρας. Ἴδε κρατοῦντα τὴν τρίαιναν ἐκείνον, ὅστις ὑπὲρ πάν ἄλλο παρημέλησεν εἰς τὸ παρελθὸν τὴν γύμνασιν περὶ τὰ Ναυτικά. Πρέπει νὰ προσθέσωμεν τρόπον τινα, ὅτι ἐρρίφθη οὗτος εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ μὴ βαρύνῃ πλέον τὴν ἐηρὰν, ὡς ἄλλοτε, νομιζομένην ἤδη κληρονομίαν ἄλλων;

Ἀπέχομεν πολὺ τοῦ νὰ ἐκφράσωμεν ἐνταῦθα ἐξιδιασμένας κρίσεις. Δὲν ἐξηγοῦμεν, εἰμὴ ἁπλῆν τὴν γνώμην τῶν πολλῶν. Ὄργανον τῆς ἀληθείας καὶ τῆς κοινῆς ὑπολήψεως ὁ Χρόνος χρεωστεῖ νὰ διασαλπίσῃ παρρησίᾳ τὰ φρονήματα τῦ Κοινῦ, παριεγγυμένα ἀναμφιβόλως ἀπὸ μέγαν τάξιν ἀνθρώπων. Τὸ Κοινὸν παρατηρεῖ καὶ λυπεῖται εἰς τὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐξεπληρώθησαν οἱ ἀγαθοποιοὶ σκοποὶ τῆς Βασιλείας. Ἂν καὶ προσηλώνηται τῳόντι ὁδηγυμένον ἀπὸ πράγματα ψηλαφητὰ ὠσιπιτοπλεῖστον· πρέπει ὅμως νὰ εἴπωμεν ἤδη κατ' ἐξαίρεσιν, ὅτι προεγνώρισε τῦτο ἀμέσως τὴν γραμμὴν, ὁποίαν ἔμελλε νὰ διαγράψῃ ὡς πρὸς τὰς ἀρχάς του τὸ Ὑπουργεῖον τῆς 3 (15) Ἀπριλίου.

Ἀλλ' ἐν Ὑπουργεῖον, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἐδημιουργήθη, ὁποία καὶ ἂν κρίνωνται τὰ προλαβόντα χαρακτηριστικὰ ὅλων, ἢ ἑνὸς ἑκάστυ τῶν μελῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα συντίθεται, δύναται μολονοῦτο νὰ ἐκπληρώσῃ, ἐπὶ τῇ βάσει τῦ κοινῦ συμφέροντος καὶ τῆς ὁμονοίας, τὰς θελήσεις τῦ Θρόνυ καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ Λαοῦ. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην μηδόλως ἀποδοκιμάζοντες, ἂς ἐξετάσωμεν ἐν μέρει ἤδη τὰς πράξεις τῦ Ὑπυργείυ τῆς 3 (15) Ἀπριλίυ, διὰ νὰ κρίνωμεν ἐκ τύτων.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Βασιλικὴ Ἐξυσία, ὁποία τὴν σήμερον ὑπάρχει, φέρει εἰς ἑαυτὴν ὅλα τὰ ἐοχεῖα, ὅσα καθίστανται ἀναγκαῖα, διὰ νὰ διευθετηθῇ τὸ Κράτος εἰς τὸν πρέποντα ὅρον. Ὁ Οἰκονομικὸς, ὁ Δικαστικὸς κλάδος, τὸ Στρατιωτικὸν, τὸ ἐσωτερικὸν καὶ αἱ μὲ τὸν ἔξω Κόσμον σχέσεις μας, εἰς ἕνα λόγον τὰ ἐλατήρια τῆς πολιτικῆς μας μηχανῆς κινῦνται κατ' εὐτυχίαν ἀπὸ Ἄνδρας διασήμυς καὶ ἱκανὺς νὰ ἀπαρτίσωσι τὰς ὑψηλὰς βυλὰς τῦ Θρόνυ κατ' ἐξαίρετον τρόπον. Γνωρίζει καὶ ὁμολογεῖ τὸ Ἔθνος ἀπείρυς τὰς εὐχαριστήσεις του εἰς ἐκείνυς, ὅσοι θυσιάζυσι τὸν ἑαυτόν των ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τύτυ μὲ συνείδησιν καθαρὰν καὶ ζῆλον ἀκάματον. Ἠξεύρει καὶ κηρύττει, ὅτι προκύπτησιν ὅλα του τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ μόνην τὴν Βασιλικὴν Ἐξυσίαν, χαράττουσαν μὲ τὴν δικαιοσύνην ὅλας Της τὰς πράξεις, ἀποτεινομένας εἰς τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν του. Καὶ πολονότι καὶ Διατάγματα καὶ Ψηφίσματα φαίνονται εἴτε κατὰ πρότασιν, εἴτε μὲ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπυργικῦ Συμβυλίυ, τὸ Κοινὸν αὐτὸ δὲν ἀπατᾶται διόλου διακρίνον εὐσοχα τὸν χρυσὸν ἀπὸ τὸν ὀρείχαλκον. Εἰς ποῖα λοιπὸν ἀντικείμενα ἐπιστρέφονται οἱ Γραμματεῖς Ὑπυργείυ μας; Πρὸ τὸ παρὸν τελάχιστον ἀπορρόφᾳ τὴν προσοχὴν των ὁλόκληρον ἓν καὶ μόνον.

Ἡ Βασιλικὴ Ἐξουσία ἀγνοεῖ τὰ πρόσωπα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθὼς ἀνωτέρω εἴπομεν. Παράδειγμα ἡ μόρφωσις τῦ Ὑπυργείυ τῆς 3 (15) Ἀπριλίου. Παρὰ τῦτο τίποτε δὲν εὐχαριστεῖ καλήτερον τὸς Γραμματεῖς Ὑπυργύς μας. Ἴδου τὸ τάδιον, τὸ ὁποῖον προτίθενται νὰ τρέξωσιν ἐνδόξως καὶ ὠφελίμως. Σχεδιάζουν ἐντεῦθεν καταλόγυς ὀνομάτων ἕκαστος κατὰ τὴν ἀρέσκειάν τυ. ἡ δὲ καρδία τυ πάλιν ἴσως ἤδη τὸν ἰδικόν του προτιμώμενον ἀπὸ ἐκεῖνον τῦ συντρόφυ τυ. Ἡ Βασιλικὴ Ἐξυσία τὸς ἐνθυμίζει τὰς πανδήμυς ὑποσχέσεις τῆς 25 Ἰανυαρίου· ἀπαιτεῖ νὰ ἴδῃ εἰς τὸς καταλόγους τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν τὸν ἔνδοξον Ἀγῶνα τῆς Πατρίδος ἐντίμως καὶ μ' ἀξιοπρέπειαν· ζητεῖ τὴν ἱκανότητα ἡνωμένην μὲ τὰς προλαβύσας θυσίας, ὡς ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐλαφρώσῃ τὸ βάρος τῆς δυσυχίας, καὶ νὰ παύσῃ τὰ δάκρυα· οἱ δὲ Γραμματεῖς ἐπιχειρίζονται ν' ἀποδείξωσιν ἐν λόγῳ τιμῆς, ὅτι οἱ προβαλλόμενοι ἐκ μέρυς των ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν ὠφελίμως τὸν ἐχθρὸν τῆς Πατρίδος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ 1821. ἐπολιτεύθησαν τιμίως καὶ ἀπώλεσαν ὅλην τὴν περιυσίαν των. Ἡ Βασιλικὴ Ἐξυσία ἐλιδίδει, καὶ ἐπικυροῖ τὸς Καταλόγυς.

Ἀλλ' οἱ Κύριοι Ὑπυργοὶ ἐλησμόνησαν, φαίνεται, τὸ Κοινὸν, συνθέτοντες τὸς Καταλόγους των. Δὲν θέλυν νὰ γνωρίσωσιν, ὅτι ἡ παροῦσα γενεὰ μέλλει νὰ τὸς ἐρωτήσῃ ἐντὸς ὀλίγου διὰ τύτυς ἐκ τῶν Νομαρχῶν, Διευθυντῶν, Ἐφόρων καὶ Ἐπάρχων, ποῖοι εἶναι, καὶ πότε ἐλαβεν ἡ Πατρὶς τὴν ὑπερεξαίρετον τιμὴν νὰ τὸς ἀπολαύσῃ· δὶ ἐκείνυς, πῦ ἔχυν τὰς πληγάς των, καὶ ποῖυς ὑπέφερον κινδύνυς καὶ θυσίας· καὶ διὰ τὸς ἄλλυς, ποία εἶναι ἡ ἀρετή των, ποία ἡ συνοχωρία των. Εἰς τοιαύτας ἐρωτήσεις ἀποκρίνονται οἱ Ὑπυργοὶ, ὅτι ἐξελέξαντο ἴσως τὸς ἀξιωτέρυς. Ἀλλὰ καὶ ἰδὼ ἔχει ἀκόμη τὴν τιμὴν ἡ παροῦσα γενεὰ νὰ τὸς εἴπῃ, ὅτι ἠπατήθησαν· καὶ μὲ λύπην της θέλει ἐρωτήσῃ ἐκ προσθήκης, ἐπῶς δὲν φαίνονται εἰς τὸς διορισμὸς των τὰ ἡρωικὰ λείψανα τῦ Μισολογγίυ, τῶν Ἀθηνῶν, οἱ νικηταὶ τῦ Μαχμὺτ Πασσᾶ τῆς Δράμας καὶ τόσοι ἄλλοι ἀριστεύσαντες κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἀλλ' οἱ συγγενεῖς καὶ ὁπαδοὶ ὠσιπιτοπλεῖσον; Τάχα εἶναι ἄδικον, ἢ ἀπόσιον, ἂν τὸς παρατηρήσῃ, φέρουσα μόνον εἰς τὴν μνήμην

ων, ὅ,τι ἄλλοτε ἐκήρυττον οἱ ἴδιοι. "Ἡ θέα τῶν παρημελημένων "ἀγωνιστῶν τῆς Ἐπανασάσεως "πληγώνει βαθειὰ τὴν καρ-"δίαν μας;„ Ἐνῷ λοιπὸν ἀποδεικνύονται ἀσύμφωνοι ἐκ διαμέτρου οἱ λόγοι μὲ τὰ πράγματα, τὸ Κοινὸν πορίζεται ἀναντίρρητον ἀξίωμα τοῦτο: ὅτι οἱ Ἄπυργοι ἐποτίσθησαν τὸ νάμα τῆς λήθης τῶν παγκοίνων διομολογήσεών των, ἅμα ἔλαβον ἅπαξ τὴν ἐξουσίαν εἰς χεῖρας. Τὴν ἐξουσίαν ἄρα ἐζήτην, ὄχι διὰ νὰ περιθάλψωσι τὰ ἀδίκως λιμοκτονοῦντα τέκνα τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ διὰ νὰ χορτάσωσι συγγενεῖς καὶ οἰκείους. Βεβαιώνει δὲ τοῦτο, ὅτι ὁ πρῴην ἐπαινετὸς πατριωτισμός των μετεβλήθη εἰς τὸν μισητὸν ἐν γένει Νεποτισμόν.

Ἀλλὰ τὸ ἔθνος δὲν δύναται ν' ἀπατᾶται πλέον. Τὰ Ἔθνη δὲν χάνονται· ἑπομένως καὶ τὸ Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων εἶναι αἰώνιον. Ὁ Θρόνος, ἔχων τὰς βάσεις του ἐπὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Ἔθνους, διαμένει ἀκράδαντος. Ἡ δὲ Ἱστορία θέλει ὁμιλήσῃ περὶ ἑνὸς ἑκάστου.

Ἂν τέλος πάντων ἀγανακτῇ τὸ Κοινὸν, ἢ καταδέχονται τάχα οἱ Ἄπυργοι νὰ προσέξωσιν εἰς τὴν ἀγανάκτησίν του; Ὁποίαν καὶ ἂν ἔχωσιν ὅμως διάθεσιν ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ἀντικείμενον, τὸ Κοινὸν ὡπλισμένον μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον, δὲν δύναται νὰ διελιᾷ εἰς τὴν ἐνδεχομένην ὑπεροψίαν των, καὶ θέλει ἐξακολουθεῖ ἀόκνως νὰ προσφέρῃ εὐσεβάστως τὰς πληροφορίας του ἐνώπιον τοῦ Θρόνου, τὸν ὁποῖον θεωρεῖ ὡς τὸ παλλάδιον τῆς σωτηρίας του.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ Ἄπυργεῖον τῆς 3 (15) Ἀπριλίου, 1833

Τὸ εἰς Μεσολλόγγιον Ἐγκληματικὸν Δικαστήριον ἐξέδωκε (20 Ἀπριλίου) τὴν ἀπόφασιν, διὰ τῆς ὁποίας κατεδίκασε δυνάμει τοῦ 39 ἄρθρου τοῦ Ἀπανθίσματος τῶν Ἐγκληματικῶν Νόμων εἰς δεκαετῆ φυλακὴν τὸν Κωνσταντῖνον Ι. Λεβαδιτην, ὡς ἔνοχον μὴ ἐκ προμελέτης φόνου πραχθέντος εἰς Βοιτσαν κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου ἐναντίον τοῦ ἐμπόρου Χρήστου Παναγελοπούλου.

Εἰς τὴν δικάσιμον ἡμέραν συρέρρευσαν, ὡς πληροφορούμεθα, πλῆθος ἀκροατῶν. Ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἡ δίκη, καὶ ἀνεγνώσθη ἡ ἀπόφασις, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Πάλμας, συμμορφούμενος, μὲ τὸ 100 ἄρθ. τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας τοῦ 1829, ἐξεφώνησε λόγον τινὰ, παρακινῶν εἰς ὑπομονὴν τὸν καταδικασθέντα, καὶ παρατηρῶν εἰς τοῦτον, ὅτι δὲν τὸν ἐπεβλήθη τὸ μέγιστον τῆς ποινῆς του διαληφθέντος 39 ἄρθρου. Τὸ τέλος του λόγου τούτου νομίζομεν ἄξιον δημοσιεύσεως· "Ἰδοὺ, (εἶπεν ἀποτεινόμενος πρὸς "τοὺς ἀκροατὰς,) ὁποῖα ἀποτελέ-"σματα φέρει ἡ ὁπλοφορία! Αὐ-"τὸς ὁ δυστυχὴς, (δεικνύων τὸν κα-"ταδικασθέντα,) δὲν ἤθελε κατα-"δικασθῇ ἤδη εἰς δεκαετῆ φυλα-"κὴν, ἂν δὲν ἔφερεν εἰς τὴν μέσην "του πιστόλαν. Ἂς παρακαλέ-"σωμεν τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς Α. Μ. "τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ "τῆς Υ. Ἀντιβασιλείας, διὰ τὴν ἀ-"παγόρευσιν τῆς ὁπλοφορίας καὶ "μάλιστα τῶν πυροβόλων ὅπλων.„ Ὁ Πρόεδρος, ὁ Διοικητὴς, οἱ Πρόκριτοι καὶ τὸ πλῆθος ἀνευφήμησαν ὑπὲρ τῆς Α. Μ. καὶ τῆς Υ. Ἀντιβασιλείας.

Ἐδημοσιεύθη ἀρτίως εἰς τὰς Π. Πάτρας ἡ ἀκριβὴς καταμέτρησις τῶν ἐθνικῶν σταφιδαμπέλων τούτων διὰ τὴν εἰκοσιπενταετῆ ἐνοικίασιν. Ἡ πραγματικὴ ποσότης των ἐξάγεται ὡς ἔγγιστα στρέμματα 400, καὶ τούτων πάλιν μέρος ἱκανὸν ἐκριζωμένον καὶ ἀκαλλιέργητον.

Λέγεται, ὅτι ὁ κατὰ πρῶτον διορισθεὶς ἐπιτάτης ἀνέφερεν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς του τὰ ἔξοδα τῆς καλλιέργειας εἰς στρέμματα 600. Ἂν οὕτως ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, φαίνεται, ὅτι ἠδικήθη τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον, διὰ ἔξοδα 200 καὶ περίπου στρεμμάτων μὴ ὑπαρχόντων καὶ ἐκριζωμένων. Ἐπεται δὲ, ἢ νὰ ἀποδειχθῇ ἡ ὑπαρξις τούτων, ἢ νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὸ Ταμεῖον, ὅσα ἐλήφθησαν ἀδίκως.

Ἡ Α. Μ., καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Πρίγκιψ Μαξιμηλιανὸς ἐπεσκέφθησαν (2 Μαΐου) τὸ Μαυσωλεῖον τοῦ Ἀγαμέμνονος, κείμενον ἄνωθεν τῶν Μυκηνῶν, (ἤδη χωρίον ὀνομαζόμενον Χαρβάτι,) καὶ ἀπέχον ἀρκτικῶς τῆς Ναυπλίας ½ ὥρας. Εἰς τὴν διέλευσιν ΤΩΝ ἐκ τοῦ Ἄργους ἐπεσκέφθησαν τὸ πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς πόλεως Ἀμφιθέατρον, ὑποδεχθεῖσαι ἀπὸ τὸν Λαὸν μ' ὅλας τὰς εἰλικρινεῖς ἀνευφημίας καὶ τὴν παραδειγματικὴν χαράν.

Ἐλάβομεν ἐξ Ἄργους, 8 Μαΐου τὴν ἀκόλουθον εἰδοποίησιν παρὰ τοῦ Κυρίου Α. Κονδάκη.

Ἡ Α. Μ. καὶ ἡ Α. Β. Υ. μετέβησαν χθὲς κατὰ τὰς 11 ὥρας π. μ. εἰς τὸ Ἄργος. Εἰς τὸν κῆπον τῆς σχολῆς τοῦ Καριτζιώτου ἡτοιμασαν οἱ Κάτοικοι τὴν θέσιν τῆς μερικῆς ἀναπαύσεως ΤΩΝ ὑπὸ μίαν καρίαν. Στέφανος ἐξ ἀνθέων ὡραΐζεν ἄνωθεν τὴν ἀπὸ μυρσίνας καὶ ῥόδα συμπεπλεγμένην σκηνήν. Οἱ Κάτοικοι προσέφερον ἐνώπιον τῆς Α. Μ. καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοὺς βαθυτάτους σεβασμοὺς καὶ ἀνευφημήσεις των, καὶ ἀπήλαυσαν ὅλας τὰς πατρικὰς προσρήσεις. Ἡ Α. Μ. καὶ ἡ Α. Β. Υ. διευθύνθησαν ἀκολούθως εἰς τὴν Μονὴν τῆς Λουκοῦς, ἀτέχεσαν τοῦ Ἄργους ὑπὲρ τὰς δύο ὥρας, καὶ ἐπεσκέφθησαν τὰ σωζόμενα ἐκεῖ λείψανα τοῦ ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος. Εἰς τὰς 4 ὥρας μ. μ. κατέβησαν εἰς τὴν πλησίον τοῦ Ἄργους δρυν, ὅπου προητοιμάσθη δεῖπνος λιτὸς παρὰ τοῦ Στρατηγοῦ Π. Ζαφειροπούλου. Περὶ τὰ 6 τὸ ἑσπέρας ἐπέστρεψαν εἰς Ναύπλιον.

— Τὴν νύκτα τῆς 8 πρὸς τὴν 9 οἱ πολῖται Ναυπλίας προσέφερον δημόσιον χορὸν πρὸς ἐνδείξιν, τῆς ὁποίας ἐδοκίμασαν ὑπερβολικὴν χαρὰν εἰς τὴν παρουσίαν τῆς Α. Β. Υ.

— Εἰς τὰς 9 τοῦ τρέχοντος ἀνεχώρησαν ἡ Α. Μ. καὶ ἡ Α. Β. Υ. μετὰ τῆς Α. Ε. τοῦ Προέδρου καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Υ. Ἀντιβασιλείας διὰ τῆς Κορινθείας τὰς Ἀθήνας, ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰς ἐκεῖ Ἀρχαιότητας καὶ τὴν θέσιν τοῦ τόπου.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Διευθυντῶν τῶν Νομαρχιῶν.

Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας Π. Κλεομένης.
Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος Γ. Χρυσίδης.
Μεσσηνίας Δεβρέτ.
Ἀρκαδίας Κ. Α. Μάνος.
Λακωνίας Ι. Λάτρης.
Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας Μ. Σοῦτζος.
Φωκίδος καὶ Λοκρίδος Δ. Μανσόλας.
Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας Γ. Οἰκονομίδης.
Εὐβοίας Δ. Κυριακίδης.
Κυκλάδων Ι. Λασὶκ Βιγγερέ.

ΕΠΑΡΧΩΝ

Νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Ἄργους Α. Μαυρομιχάλης.
Κορίνθου Σ. Σεραφείμ.
Ὕδρας Ι. Γκέστης.
Τροιζῆνος Π. Πέλος.
Ἑρμιονίδος Ν. Δρόσος.

Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.

Αἰγιαλείας Α. Κριεζῆς.
Καλαβρύτων Π. Καλαμαριώτης.
Ἤλιδος Π. Δελιγιάννης.

Μεσσηνίας.

Ὀλυμπίας Α. Πλατύκας.
Μεθώνης Δ. Καρατζᾶς.
Μεσσηνίας Γ. Τουρτούρης.
Καλαμάτας Κ. Ἀξιώτης.

Ἀρκαδίας.

Μεγαλοπόλεως Π. Καράπαυλος.
Γορτύνης Γ. Δωκός.
Κυνουρίας Χ. Μάλης.

Λακωνίας.

Ἐπιδαύρου Λιμῆρας Δ. Γεζέλης.
Γυθείου Χ. Ῥάγκος.
Ὀκτύλου Ι. Μελᾶς (*).

Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

Ἀκαρνανίας Α. Δέκας.
Μεσολογγίου Α. Ζαβός.
Ναυπακτίας Ν. Ῥωσσέτος.

(*) Πρὸ μιᾶς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τῶν διπλωμάτων ἀπέθανεν οὗτος, ἀφήσας τόδιον ἀκόμη ἀνοικτὸν διὰ ἐκείνους, ὅσοι ἠλπίζον, ἀλλ' ἀπέτυχον νὰ διορισθῶσι.

Καλλιδρόμης Κ. Πεταλᾶς.

Φωκίδος καὶ Λοκρίδος.

Φθιώτιδος Π. Δοιδωρίκης.

Δωρίδος Π. Καψάλης.

Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Αἰγίνης Λ. Λιβερόπουλος.

Μεγαρίδος Θ. Χοϊδᾶς.

Λεβαδείας Α. Ζαφειρόπουλος.

Θηβῶν Ν. Καρώρης.

Εὐβοίας.

Καρυείας Ι. Βρατσάνος.

Βορείων Σποράδων Ι. Μ. Μιλαΐτης.

Κυκλάδων.

Ἀνδρου Δ. Δεσσύλλας.

Τήνου Κ. Μάνος.

Κύθνου Ι. Κριεζῆς.

Μήλου Γ. Λεβέντης.

Θηρᾶς Ν. Γικα.

Νάξου Ι. Μαμούνης.

Σπεύδομεν νὰ καταχωρήσωμεν ὁλόκληρον τὸ περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν, καὶ περὶ κατὰ τὰς Νομαρχίας ὑπηρεσίας Διάταγμα τῆς Τ. ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑΣ, ὡς ἀναγκαιότατον εἰς καθένα ἐκ τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μ. Λυπούμεθα, ὅτι τὸ γενὸν τῶ φύλλω μᾶς ὑποχρεοῖ εἰς τὴν διακεκομμένην καταχώρησιν τούτου. Μετὰ τὸ τέλος ἀκολουθεῖ ἡ ἀνήκουσα, καθ' ὅσον μᾶς συγχωροῦσιν αἱ ὀλίγαι στιγμαὶ, σαφήνεια τοῦ εὐεργετικοῦ πνεύματός του.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὁρισμὸν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 10 Τιμη. 1 τῆς ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλλίου τῆς τρέχοντος ἔτους περὶ διαιρέσεως τῆς Βασιλείας διατάγματός μας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Εἰς ἑκατὸν Νομὸν προΐσταται εἷς Νομάρχης, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνατίθεται ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις τῆς διοικήσεως τοῦ Νομοῦ, ἐξαιρουμένων ἐκείνων τῶν διοικητικῶν κλάδων, οἵτινες δι' ἰδιαιτέρων ὁρισμῶν ἀνετέθησαν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἄλλων ἀρχῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἐκτὸς τῆς γενικῆς διοικήσεως τοῦ Νομοῦ θέλει ἔχει ὁ Νομάρχης καὶ τὴν ἰδιαιτέραν διοίκησιν τῆς Ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, ἐκπληρῶν τοιουτοτρόπως εἰς αὐτὴν τὰ χρέη Ἐπάρχου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Νομάρχης προΐσταται καὶ τοῦ διοικητικοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον θέλει συστηθῆ εἰς ἑκατὸν Νομὸν διὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ διαλύσιν τῶν διοικητικοδικαστικῶν ὑποθέσεων.

Ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ ἡ διαδικασία εἰς τὰς παραπιμπομένας εἰς αὐτὸ ἀμφισβητήσεις θέλει διορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Νομάρχης θέλει ἀπέχει ἀπὸ πᾶσαν παρέμβασιν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα δικάζουν πολιτικὰς διενέξεις καὶ ποινικὰ ὑποθέσεις, οὐδὲ θέλει ἐγγίζει τὴν ἀνήκουσαν εἰς αὐτὰ ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός των δικαστικὴν ἀνεξαρτησίαν.

Ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται ἔτι εἰς αὐτὰ νὰ παρεμβαίνωσιν εἰς τὰ διοικητικὰ καθήκοντα, νὰ ἐμποδίζωσι διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ διατάξεων τὰς διοικητικὰς Ἀρχὰς ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτὰς ἐξουσίας, ἢ νὰ τὰς προσκαλῶν ἐνώπιον τοῦ βήματός των διὰ πράξεις διοικητικάς. Ἐκ τούτου ὅμως δὲν παρεμποδίζεται ἡ δικαστικὴ ἁρμοδιότης τῶν Δικαστηρίων εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὰς τῶν ἰδιωτῶν περιουσιοκτησίας σχέσεις πρὸς τὸ δημόσιον καθὼς καὶ εἰς ἐγκλήματα καὶ πταίσματα τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς περὶ τούτων Νόμους.

Δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος θέλει προσδιορισθῆ, τίνι τρόπῳ θέλουν συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι αἱ περὶ τῶν ὁρίων τῆς διοικητικῆς ἐξουσίας ἀμφισβητήσεις. (ἀκολουθεῖ)

Ἐρωτώμενος ὁ Διογένης, διὰ τί ἐπιρρίπτει τὴν ἡμέραν, κρατῶν λύχνον εἰς τὰς χεῖρας; ἀπεκρίθη· Ἄνθρωπον ζητῶ. Οἱ Ὑπουργοί μας, ζητοῦντες ἀνθρώπους, διὰ νὰ τοὺς ἐκλέξωσιν εἰς τὰ ὑπουργήματα, δὲν φέρουσιν, ἀλλ' οὐδὲ ἔχουσι χρείαν λύχνου. Αὐτοὶ φέρουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των σύσσημον τὸ φανάρι, καὶ ὁλοφωτίζομενοι τοιουτοτρόπως, λαμβάνουσι τοὺς πολίτας ὡς ἐκλεκτοὺς καὶ καλοὺς νὰ κυβερνήσωσι τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος. Ἐλπίζεται ἐκ τούτου, ὅτι θέλει γενῆ πρόοδος μεγάλη. Ἐλπίζεται πολὺ πλέον τὸ νὰ γενῆ ἐντὸς ὀλίγου καὶ ὅλη ἡ Ἑλλὰς φανάρι, διὰ νὰ μὴν ἔχῃ τὴν χρείαν μήτε λύχνου, μήτε ἄλλου φωτός. Τότε καὶ οἱ Ὑπουργοί μας θέλουν κάμῃ τὰς ἐκλογάς των μὲ μεγαλητέραν εὐκολίαν καὶ κλειστὰ ὄμματα. Χαρὰ καὶ εὐτυχία εἰς τοὺς Ἕλληνας!

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Συνέχεια καὶ τέλος τοῦ περὶ τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων ἄρθρου.

Ὁ Ἐξοχώτατος ἀπεσταλμένος τῆς Ῥωσσίας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων τούτων· καὶ ὄντες πληρέστατα πεπεισμένοι εἰς τὴν ἐξηγηθεῖσαν ἀγαθὴν διάθεσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος, κρίνομεν ὅτι ἤδη ἐσθαι ἀναγκαῖον νὰ ἀπαρτισθῆ καλήτερον τὸ, περὶ οὗ ὁ λόγος, μέτρον, νὰ παραδεχθῆ παρόμοιον μ' ἐκεῖνο τοῦ σόλου σχέδιον καὶ ἡ ἐξαιτηθεῖσα διὰ ξηρᾶς ἐπικουρία, καὶ οὕτως ἐν καιρῷ ἀνάγκης νὰ ᾖναι καὶ αὐτὴ τῷ ὄντι διαθέσιμος, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιρροὴν καὶ ὠφέλειαν. καὶ νὰ μὴ βαδίζῃ ὀπίσθεν τῆς ναυτικῆς ἐπικουρίας.

Τὸ στράτευμα τοῦτο λοιπὸν νὰ κινηθῆ ἀπὸ τὴν ὥραν ταύτην· νὰ προχωρήσῃ παρὰ τὸν Δούναβιν· νὰ ᾖναι ἕτοιμον ἀναμένον τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἐν τάχει κατὰ τὰς περισάσεις θέλει τοῦ δίδει ὁ φίλος μας ὁ Ἀπεσταλμένος, πρὸς τὸν ὁποῖον θέλομεν διαγγέλλει τὰ γενόμενα· καὶ τελευταῖον παρακαλεῖται ὁ Κ. Ἀπεσταλμένος ν' ἀνοίξῃ σχέσιν περὶ τούτου μὲ τὸν Στρατηγὸν Κισσέλεφ.

Τοιοῦτον σκοπὸν ἔχει τὸ παρὸν Ὑπόμνημα ἐγχειριζόμενον εἰς τὸν Ἐξοχώτατον Ἀπεσταλμένον τῆς Ῥωσσίας.

Ἕτερον Ὑπόμνημα εἰς ἀπάντησιν τοῦ προηγουμένου, διευθυνθὲν παρὰ τοῦ Ἀπεσταλμένου τῆς Ῥωσσίας πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν τῇ 5 (17) Φεβρουαρίου 1833.

Ἔλαβον γνῶσιν τοῦ Ὑπομνήματος, τὸ ὁποῖον ὁ Ἐξοχώτατος Ῥεὶζ Ἐφένδης ἐνεχείρησεν εἰς τὸν διερμηνέα τῆς Ῥωσσίας καὶ σπεύδω νὰ ἀπαντήσω.

Τὴν εὐγνωμοσύνην τὴν ὁποίαν ἐκφράζεται ἡ Α. Υ. ὁ Σουλτάνος διὰ τὴν εἰλικρινῆ φιλίαν, τῆς ὁποίας ὁ Αὐτοκράτωρ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν δείγματα μὲ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Στρατηγοῦ Μπραυνιέφ καὶ μὲ τὴν προσφορὰν μιᾶς ναυτικῆς ἐπικουρίας, εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι ἡ Α. Α. Μ. θέλει τὴν δεχθῆ μὲ ὑπερβάλλουσαν εὐχαρίστησιν.

Δὲν θέλω λείψει ἐν ταὐτῷ νὰ γνωστοποιήσω εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Αὐλὴν τὰς εἰς τὸ μνημονευθὲν Ὑπόμνημα τροπολογίας ἀφορώσας τὴν προλαβόντως ἐπικαλεσθεῖσαν παρὰ τῆς Πόρτας βοήθειαν Ῥωσσικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Δουνάβεως.

Ὅσον δὲ περὶ τῶν εἰς τὸ Ὑπόμνημα τροπολογιῶν, ἀναφερομένων εἰς τὸν σόλον τῆς μαύρης θαλάσσης, θέλω ἐπίσης σπεύσει νὰ δώσω εἰδήσεις εἰς τὸν Ναύαρχον Γρέϊγ διὰ τοῦ Ῥωσσικοῦ Ταχυδρομείου, ἀναχωροῦντος αὐτίκα. Ὁδηγούμενος πάντοτε ἀπὸ τὰς ἀδόλους καὶ ἀγαθοεργοὺς τοῦ Σεβασοῦ Μονάρχου διαθέσεις, κρίνω νὰ ἐπαναλάβω σήμερον μίαν παρατήρησιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβα καὶ ἄλλοτε τὴν τιμὴν νὰ κάμω πρὸς τοὺς Ἐξοχωτάτους Ὀθωμανοὺς Ὑπουργοὺς εἰς τὴν συνέντευξιν μας τῆς 27 Ἰαννουαρίου: δηλαδὴ ὅτι κατὰ τὴν ἐν ὀνόματι τοῦ Σουλτάνου γενομένην ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ῥεὶζ Ἐφένδη αἴτησιν, ἔγραφα πρὸ δέκα ἢ δώδεκα ἡμερῶν καὶ διὰ γῆς καὶ διὰ θαλάσσης πρὸς τὸν Ναύαρχον Γρέϊγ, διὰ νὰ ταχύνῃ τὸν πλοῦν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Στόλου. Ἂν τὸ Ῥωσσικὸν πλοῖον ὁ Σκιροκόϋς, σαλὲν τότε εἰς Σεβασόπολιν, ἔφθασε ταχέως εἰς τὴν διεύθυνσιν του, ὁ σόλος πρέπει μετ' ὀλίγον ν' ἀποπλεύσῃ ἐκεῖθεν. Ἐντεῦθεν, τούτου δοθέντος, ὁ Αὐτοκρατορικὸς σόλος ἐνδέχεται ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην στιγμὴν νὰ φανῇ εἰς τὸ στόμιον τοῦ Βοσπόρου. Σπεύδω λοιπὸν νὰ ἐπισήσω τὴν προσοχὴν τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας εἰς τὸ πρὸς κείμενον τοῦτο, παρακαλῶν αὐτὴν συγχρόνως, νὰ μοῦ γνωστοποιήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς, ὁποῖαι εἶναι αἱ ἀποφάσεις ὡς πρὸς τοῦτο τῆς Α. Υ. τοῦ Σουλτάνου πρὸς ὁδηγίαν μου. Ἡ παρατήρησις αὐτὴ εἶναι τοσοῦτῳ μᾶλλον οὐσιώδης, ὅσον εἰς τὸν παρόντα καιρὸν τοῦ ἔτους ὁ Αὐτοκρατορικὸς σόλος δὲν ἠμπορεῖ ἀκινδύνως νὰ περιπλέῃ. Χρεωσῶ τέλος νὰ ἀνακαλέσω εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ἐξοχωτάτου Ῥεὶζ Ἐφένδη, ὅτι πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἔχω οὔτε ταχύπλουν, οὔτε ἀτμοκίνητον, εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, διὰ νὰ τὸ στείλω, ὁσάκις ἡ ἀνάγκη θὰ καλέσῃ ἐντὸς τῆς Μαύρης Θαλάσσης.

(Journal de St.-Pétersbourg)

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, εἰς μὲν τὴν Πλαθίδραν παρὰ τῷ Ἐκδότῃ τοῦ Χρόνου, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἐπικρατείας διὰ τῶν Ἐπιτρόπων τῶν Ταχυδρομείων